

— Нѣкой пхтъ носувалъ ли си съ Хр. Тепавичарова заедно?

— Никога.

— Нищо ли не си му прѣдлагалъ да върши самъ, или заедно съ тебе?

— Никога нищо не съмъ му прѣдлагалъ, защото го и не знаа.

— Съ брата си Александра каралъ ли си се за нѣщо?

— Каралъ съмъ се. Азъ като стояхъ на фабриката му, нѣмахъ намѣрение да му работа като слуга, а само искахъ да се ползувамъ отъ кашата, която остава отъ ячмика да си прѣхрана говедата, защото по онова врѣме храната бѣше скъпа. Освѣнтъ това, тогава азъ имахъ около 4000 хиляди оки овѣсъ и искахъ отъ брата си да ми отстъпи отъ неговото землище, за да го посѣя. Въ сжщото това врѣме азъ си имахъ 2—3000 гроша пари и братъ ми като знаеше, иска ми на нѣколко пхти по 50—60 лева, до гдѣто ги взема всичкитѣ и не ми ги върна на веднжжъ, та за това, азъ глѣдахъ отъ продадената бира да прѣхващамъ по малко и така да си ги взема. По едно врѣме обаче, братъ ми доведе Антонъ Петровъ и го настани въ фабриката, не знамъ да ли като съдружникъ или като слуга и за това азъ вече не можахъ да стоя и напустнахъ

— Ами съ жена му нѣщо не си ли говорихте?

— Съ нея азъ отъ 9 години насамъ нѣмамъ никакъвъ поминъкъ, защото, не знамъ какъ, не живѣяхме добръ съ нея. Братъ ми тогава имаше призовка отъ Андрѣя Митовъ за. . . .

— На кхсо на кхсо го кажи.

— Ето какво: Ний имахме кхща и братъ ми Александръ взема да написа акта възъ него си, а за насъ нищо. За това се и скарахме по дѣлбата.

— Значи ти не си удовлетворенъ отъ тази дѣлба?

— Не съмъ.

— Ами братъ ти Димитръ скаранъ ли бѣше съ него?

— Чини ми се, че и той не бѣше доволенъ отъ дѣлбата.

— Колко врѣме стоя при брата си?

— Нѣщо около три мѣсеци и той ме испхди, защото се скарахме за паритѣ и кхщата.

— Не помнишъ ли да си казвалъ нѣщо на Христа Тепавичарова и да си го канилъ да мълчи и да не обажда никому за това, което си му казалъ?